

Populacije gotovo svih kralježnjaka smanjene su za 60 posto u periodu od 1970. do 2014. i to zbog ljudske djelatnosti, upozorava World Wildlife Fund.

Način na koji se ljudi u suvremenim društvima hrane, koriste goriva i sustav financija pogurnulo je planetarne resurse do samog ruba opstanka civilizacije. Dosadašnja organizacija globalne ekonomije primarni je razlog tome, stoji u Izvještaju "Živi planet" WWF-a za 2018. godinu objavljenom u utorak 30. oktobra.

Globalne populacije riba, ptica, sisavaca, vodozemaca i gmazova opala je u prosjeku za 60 posto u posljednjih 40 godina. Najviše su stradale slatkovodne vrste. Pedeset i devet znanstvenika diljem svijeta koji surađuju na izvještaju Živi planet pratilo je kroz posljednjih 40 godina 16.704 populacija od ukupno 4005 vrsta kralježnjaka. Jezera, rijeke i močvare najpogođenije su pretjeranom eksploatacijom te se u tim ekosustavima situacija i dalje rapidno pogoršava. Čak 83 posto slatkovodnih populacija kontinuirano od 1970-ih gubi na brojnosti, "vratolomnom" brzinom, prenosi Euractiv.

Guardian još prenosi kako je poseban problem što se taj proces ubrzava. Naime još prije samo 4 godine populacije svih ovih vrsta smanjivale su se brzinom od 52 posto. Porast od 8 posto u samo 4 godine ogroman je gubitak u životinjskim populacijama.

Nužna integracija ekoloških i ekonomskih politika

Zagađenje okoliša uzrokovano ljudskom djelatnošću, izgradnjom brana i ogromnom potražnjom za pitkom vodom, onom za navodnjavanje te za hidroelektrane neki su od uzroka poremećaja u ekosustavima. Za razliku od problema izvlačenja stakleničkih plinova iz atmosfere, ova su pitanja nešto lakše rješiva. Stoga je bitno imati adekvatno razrađene politike. Međutim, politike koje donosi Europska unija nisu toliko progresivne koliko su svaki put razvikane.

S obzirom na to da je u procesu fino nijansiranje Europske direktive o vodama, a poučeni prethodnim iskustvima, WWF je odmah lansirao kampanju #ProtectWater jer iako je u svom trenutnom obliku ova direktiva "jedna od najprogresivnijih koje je EU ikad donijela", u WWF-u se boje da će tokom "nijansiranja" zbog raznih pritisaka Direktiva izgubiti oštricu i progresivnost.

Za kompromisne politike jednostavno nema više vremena.

WWF od EU traži da uvrsti klimu i biodiverzitet u sve svoje ekonomske politike, posebno poljoprivredu, infrastrukturni razvoj te klimu i energetiku. Nestanak ovih životinja gubitak je sam po sebi, dodatno uvećan za narušene ekosisteme, no u konačnici ima i nesagledive posljedice po civilizaciju ukupno.

"Mjesečarimo prema rubu litice. Da se kojim slučajem radi o 60 postotnom nestanku ljudske civilizacije, značilo bi to ispražnjenje kontinente: Sjevernu i Južnu Ameriku, Afriku, Europu,

Kinu i Oceaniju.” Kazao je to Mike Barret izvršni direktor znanosti i konzervacije pri WWF-u. Za Euractiv zaključivši kako je upravo to razmjjer štete koju smo mi napravili.
Izvor: bilten.org